

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2340/2021
03.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иштван Нађ адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник др Марија Јосковић адвокат из ..., ради измене одлуке о вршењу родитељског права и издржавању, одлучујући о ревизији тужене која је изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 53/21 од 10.02.2021. године, у седници већа која је одржана дана 03.06.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 53/21 од 10.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П2 131/2019 од 26.11.2020. године, ставом првим изреке, констатовано је да се прецирани тужбени захтев усваја, ставом другим да се мења пресуда Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули под пословним бројем П2 283/15 од 18.09.2015. године у делу који се односи на самостално вршење родитељског права и издржавање у односу на малолетног ВВ, и да се одређује за самосталног вршиоца родитељског права над малолетним ВВ, рођеним ... године у ..., отац АА на адреси ..., улица ... број Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да на име свог доприноса за издржавање малолетног ВВ плаћа месечно износ од по 5.000,00 динара, и то до 05.-ог у месецу за текући месец почев од дана подношења тужбе па све док та обавеза по закону буде трајала, на руке законског заступника малолетног детета, оца АА, у року од 8 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да омогући виђање и контакт малолетног ВВ са туженом ББ сваког другог викенда наизменично од петка од 18 часова до недеље до 18 часова, половину летњег и половину зимског распуста, а сходно договору парничних странака и жељи малолетног ВВ, док је у преосталом делу пресуда из става један остала неизмењена. Ставом петим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 37.250,00 динара у року од 8 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 53/21 од 10.02.2021. године, жалба тужене је делимично усвојена и пресуда Основног суда у Врбасу, Судска

јединица у Кули П2 131/2019 од 26.11.2020. године преиначена у побијаном делу одлуке о дечијем издржавању (став 3. изреке), тако што је одбијен тужбени захтев за обавезивање тужене да на име издржавања малолетног ВВ плаћа месечно износ од 5.000,00 динара на начин утврђен побијаном пресудом, за период од 05.04.2019. године до дана доношења првостепене пресуде и у делу одлуке о трошковима поступка (став 5. изреке), тако што је обавеза тужене да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка снижена са досуђеног износа од 37.250,00 динара на износ од 36.750,00 динара, док је у преосталом побијаном, а непреиначеном делу наведена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију из свих законских разлога.

Испитујући побијану пресуду, у смислу одредбе члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

Од стране другостепеног суда није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 7. и тачка 12. ЗПП не представљају разлог за изјављивање ревизије прописан одредбом члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су засновале брачну заједницу дана 06.09.2002. године и из исте добили двоје деце- малолетног ВВ, рођеног ... године и малолетног ГГ, рођеног ... године. Брак је разведен пресудом Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П2 283/15 од 18.09.2015. године, а за самосталног вршиоца родитељског права над малолетним ВВ и малолетним ГГ одређена је мајка ББ, тужена у овој парници. Тужилац као отац обавезан је да на име издржавања деце плаћа месечно укупно износ од 10.000,00 динара. Тужилац је редовно остваривао контакте са децом, а априла 2019. године малолетни ВВ је изазио жељу да живи са оцем наводећи да мајка ствара тензију у њиховим међусобним односима, у смислу изрицања забрана и контроле његовог слободног времена и друштва са којим се дружи. Тужена се противила жељи сина, наводећи да тужилац као отац неће бити у могућности да испрати поступке сина и да је попустљив према њему, као и да се у близини места становања оца окупља проблематично друштво, па се боји лошег утицаја на ВВ. Узимајући у обзир податке до којих се дошло током опсервационог поступка, мишљење центра за социјални рад је да се, због препоруке да је потребно уважити вољу и жељу деце, поготову имајући у виду узраст у коме се налази малолетни ВВ (у време давања налаза и мишљења водитеља случаја, дана 06.05.2019. године, био је стар .. година и ... месеца), за самосталног вршиоца родитељског права у односу на малолетног ВВ одреди отац АА, а да се међусобни контакти малолетног ВВ са мајком одвијају сваког другог викенда наизменично од петка у 19 сати до недеље у 18 сати, половину летњег и половину зимског школског распуста. Тужилац је у моменту опсервације старости ... година и ... месец, по образовању је ..., али ради као ... у једном локалу у ... у две смене, примања су му око 40.000 динара, живи у двособном стану површине 60 м², стан је опремљен потребним намештајем са засебним лежајевима за децу и постоје услови за боравак малолетног ВВ у домаћинству оца. Тужена је запослена у ДОО „ ...“ у ... и радно време јој је од 8 до 16 сати, живи у двособном стану у новоградњи површине 45 м², у коме малолетни ГГ и малолетни ВВ

имају заједничку собу са одвојеним лежајевима и постоје услови за сигуран и угодан боравак деце у домаћинству мајке. Малолетни ВВ је приликом индивидуалног разговора са водитељем случаја пред Центром за социјални рад изразио јасну и недвосмислену жељу да пређе да живи код оца, са образложењем да је са мајком у свакодневном сукобу и да је под пресијом која му не одговара, да је отац мало опуштенији и није толико притискајући у својим васпитним ставовима.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили материјално право када су закључили да су се стекли услови за измену раније судске одлуке којом је малолетни ВВ поверен мајци на самостално вршење родитељског права.

Одлука о самосталном вршењу родитељског права може се изменити, ако су у међувремену наступиле околности које оправдавају измену такве одлуке и ако је то у најбољем интересу детета, у смислу одредбе члана 6. став 1. и члана 266. став 1. Породичног закона.

Према одредби члана 65. став 4. Породичног закона, дете које је навршило десету годину живота може слободно и непосредно изразити своје мишљење у сваком судском и управном поступку у коме се одлучује о његовим правима.

У овом поступку суд је поступио у складу са одредбом члана 270. Породичног закона и од надлежне установе специјализоване за породичне односе затражио налаз и стручно мишљење о томе коме од родитеља поверити заједничко малолетно дете. Тај налаз је израђен на стручан начин и у складу са тим налазом, оценом свих околности случаја, водећи рачуна о најбољем интересу заједничког малолетног детета донета је одлука о поверавању малолетног детета тужиоцу као оцу, на самостално вршење родитељског права. Мишљењу детета је поклоњена дужна пажња, с обзиром на узраст малолетног ВВ који је у тренутку опсервације у центру за социјални рад био стар ... година и ... месеца, а у време доношења првостепене пресуде преко ... година и ... месеци (рођен ... године), а такође и на његове потребе, с тим да мишљење детета није био једини ни опредељујући фактор код доношења одлуке о вршењу родитељског права. Мишљење малолетног детета изражено је на адекватан начин пред радницима органа старатељства. Због тога није било потребно саслушавати малолетно дете пред судом, супротно наводима у ревизији тужене.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд сматра да је материјално право правилно примењено, посебно имајући у виду чињеницу да је малолетни ВВ у међувремену, од дана доношења првостепене пресуде до дана одлучивања овог суда, напунио ... година.

Са изнетих разлога, сагласно одредби члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић